

OSLO 15. mai 1953.

104592

Herr major Vidkun Quisling.

Av følgende grunner finner jeg ikke å kunne innta dette opprop nu:

Hvis det er hensikten å stille egen liste i konkurranse med de andre borgerlige partier, opnår man bare å skape en ny splittelse og enda mere innbyrdes borgerlig agitasjon og krangel ved valget. Det er klart at uttrykk som de konservatives evneløshet o. lign. ikke kan las ubesvart fra høires side. Slikt vender erfarin smessig interessen bort fra hovedfienden og gjør valgkampen til et spørsmål for eller imot den nye politikk.

Hvis det er meningen at de borgerlige partier skal opgi sine lister, må man - ifall dette lykkes - være forberedt på å tape en masse stemmer fra folk som ser skeptisk på det nye.

Sansert på det nuværende tidspunkt kan et nytt valgparti kun skape forvirring på den borgerlige front. Skal slikt gjøres må arbeidet begynnes etter et valg, slik at man har tid på sig til å se hvordan det slår an, så man i tilfelle kan undgå å kaste inn et slikt stridens eple midt under valgforberedelsen.

Oppropets offentliggjørelse må svekke de borgerlige partier, idet det hele ånder av en dyb mistillit til disse partier. Borgerlig misnøye vil bli det første resultat - og kanskje det eneste.

Sålenge det gjelder gode ønsker og ideelle tilstander i vårt kjære Norge, adskillier ikke programets innledning sig nevneverdig fra de borgerlige partiers programer eller valgtaler, bortsett fra at det kanskje er mere pompøst i ordene enn disse.

Heller ikke når det gjelder demagogiske poster, som lover meget uten å fortelle hvordan det skal opnås, adskillier programmet

Aftenposten

REDAKTØR JOHS. NESSE

OSLO

sig fra de øvrige partiers. F. eks. posten: "Avvikling av gjeldsrisen på grunnlag av realverdier og deres avkastningsevne". Bare et front ønske, så lenge det ikke pekes på veiene og følgene for vårt bankvesen, innskytterne o.s.v. Slike poster er der mange av.

Programmet er også på flere punkter så åpenbart selvmotsi- gende at det holder hårdt å føle sig forvissset om at det er skrevet i god tro. F. eks. løftet om en samlet offentlig skatt på 10 % sammen- holdt med de enorme krav til staten som senere stilles. Det er over- måte lett å bevise at dette program - hvis det da menes noe konkret med de forskjellige poster - ikke kan gjennomføres med en samlet skatte- prosent på 10 uten enorme forandringer i skattetabellene på bekostning av de lavere lønninger og bøndene, som nu nærmest er fritatt for skatt til staten.

Videre: Hvorledes skal f. eks. adgangen til å stifte familie lettes for de verdløseste befolkningsseksjoner. Hvilke nye institu- sjoner skal plukke ut de verdiløseste og på hvilken måte skal de hjel- pes til å stifte familie - uten at det koster staten penger. Av slike poster er det mange. Hvorledes og hvorfor skal nettop middelstanden styrkes? Skal ikke klassene oppheves? Skal ikke alle styrkes? Er i det hele tatt programmet ikke altfor demagogisk?

Forøvrig er min prinsipielle hovedinnvending mot programmet at det i altfor høy grad fortrøster sig til statens evner til å ordne alt for oss. Det er i det hele tatt altfor gjennomsyret av en - muligens ubevisst - tro på kollektivismen.

Deres ærbølige

